

Göprún dimmblá skráir
mál litlu kjaftforu völvu

Óðsmál in fornu

ISBN 978-9935-409-40-9

1. ISBN 978-9935-409-00-3

Þór

Göia goði, Óðsmál,
<http://www.mmedia.is/odsmal>
frejukettir@mmedia.is; odsmal@mmedia.is

Norræn menning

+354 694 1264; +354 552 8080

Þrúðvangur Þórs
Einars Pálssonar Grímnismál

Þór

-*Heyr, Þór, mál mitt.....*
(byrjar litla kjaftfora völvu...
en hér koma innskot)

Goprún dimmblá setur spássiukrot:
*-Í fornum síðum eru ýmsir frumkræftar táknaðir með guðum.
Veraldlegir kræftar, náttúrulög mál ósköpuð og fimbulvirk.
Guðin eru persónugerð eða sköpuð í þessum öflum.
Þór í Þrúðheimum
(í fiskum; túlkun Einars Pálssonar á Grímnismálum)*

Þór er af sanskrít súúra सूर (veik mynd af svar स्वर),
þýðir sólin, súúrya
þýðir einnig hið guðlega í reikistjörnunni júpíter
einnig vitur lærður maður, vitringur, sem kennir
-- og þýðir ýmislegt fleira

su asti ka og swa sthi ka स्वस्थिक

en sú asti ka er heillaóskir, og swa-sthi að vera standandi í sjálfum sér, hafa

grunn sinn í eigin vitund sinni. स्वस्थि swa-sthi swa-stha, í sjálfum standandi,
fullkomin heilza, heilbrigði, sem er hið eina eðlilega og sjálfsagða ástand
manns, vellíðan, stjálfstraust, að treysta á sjálfan sig. Maðurinn er vitund.

अश्र ashna steinn, ský, अश्मन् ashman hamar, er heillatákn,

þýðir steinn klettur steinhamar ský himinfestingin, dýrmætur steinn,
einning: sá sem étur, og ætti því heima meðal jötna (22).

(Hér hefst svo mál litlu kjaftforu völvu:)

.....-Hvar ertu Þór?

Hvernig finn ég þig?

Við vitum að þú ert kraftur, Þór,

vitum að þú ert rafmagn.

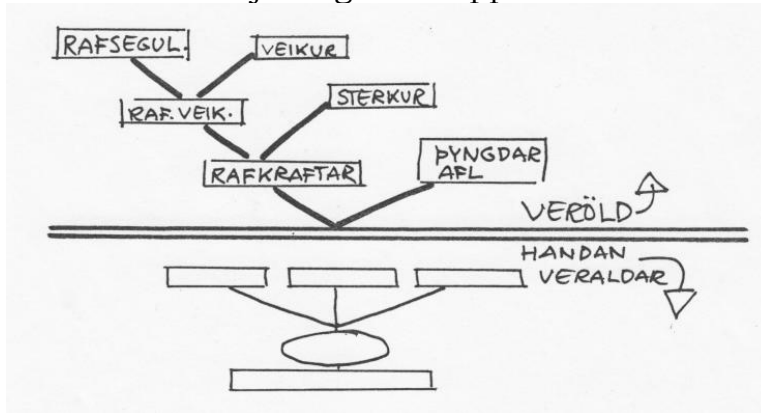
Við vitum að þú ert þolinmæði sem þrautir vinnur allar.

Ertu okkar kennari?

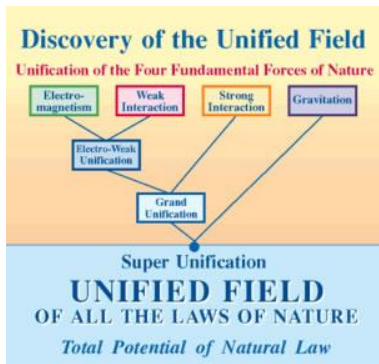
Ertu á veraldlegu sviði?

Ertu innan mín?

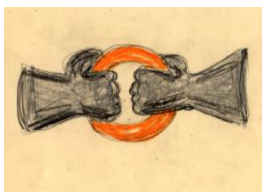
-Víst em ek óþrjótandi kraftur, litla mín kjaftfora. Vissulega þessa heims kraftar. En að sjálfsögðu úr uppruninum.

uppruninn og sköpunin

© Global Country

glófar gjarðir Móði Magni

Prúður
Röskva
þjálfí

þryma:
skrugga,
bardagi

öndótt augu og brúðarlín

Röskva og Þjálfí tákna eiginleika rafmagns, hraða og lipurð, og þjóna því mér sem slíkum,
Móði og Magni Þórs burir, veit ek vel, einnig,
Prúður mín dóttir, kröftug mjök,
hafrar mínir Tanngrísir og Tanngnjóstur, þyrja yfir himin,
mekingjarðir á ek, hringferlið,
og glófar eru tveir einsog pólarnir.
Öndótt augu eru rafmagn; geislun er milli manna og alls sem lifir.
Sambönd eru geislun.

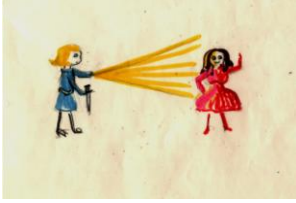
Ástin ferðast hvorki með orðum okkar né athæfi, því hún ferðast frá einu hjarta til annars, hljóðlaust og um allt. (Sjá 18 Frigg.)
Hjartað er nátengt tilfinningum. Við tölum um hjartað í annarri merkingu en líffærið hjarta. Við getum fengið sting í hjartað við vonbrigði.

अश्रु ashurú er tár, það er hvarmaregn

-Er Skírnir geisli? er Skírnir þessi geislun?

-Við fáum aðeins að vita hvað hann er ekki. Og hvað er hann þá? (8.)

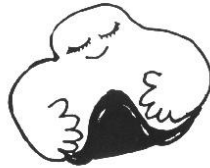
Freyr Skírnir Gerður (guð samband maður; 8.)

Á svið dýpra en tími og rúm er hver hugsun alls staðar í senn. (26.)

Ásmegin er hið guðlega afl í manningum.
Eykst með að sóast iðla.

Ok em ek sonur jarðar,
móður Jarðar burr,
eins og menn á jörðu.

Ok em ek sonur Óðins einsog menn á jörðu. Vitundar megir ítar allir.
Því em ek bróðir sem aldrei bregzt. Bróðir besti og hinn mesti barna og
fullorðinna vinur.

(19.)

Sem sonur móður minnar em ek í veraldar sköpunarverki.
Sem sonur föður míns em ek í alheims geimi ok í sjálfri þér, litla mín
kjaftfora. Svo þú mátt trúá á tvennt í heimi, tvennt þat sem þú finnur í
Þór.

*-Við vitum, Þór, að þú ferð í austurveg að berja tröll.
Hvað er eiginlega „tröll sem þarf endilega að berja“?
Það er rætt um slíkt sem eitthvert augljóst og sjálfgefið athæfi af þinni
hendi. Er það fyrir okkur? Þú verður mjög reiður, Vingþórr, er þú vaknar og
saknar hamars þíns, ekki satt?*

-Mjöllnir er sá sem mylur, molar, allt í mjöll eða mjöl.
Hin eilífa hringrás er efnisins í veröld, í alheimi, en það fer á ný í
endurvinnsluna.

að berja tröll

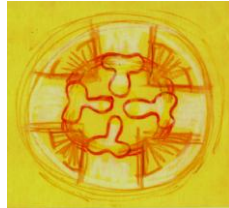
í tröllum

(32. skræða tröll, 22. endurvinnslan)

Su-asti-ka er heillamerki. swa-sthi-ka, að standa traustum fótum í sjálfum sér (í vitund) og er hamar, sem ég nota til að ryðja braut geislum sólar til mannanna. Stöðnun er óheilla ástand. Ekki sverja eið stöðnunar.

Stöðnun

Mjöllnir

Í sjálfum sér á hver maður að standa traustum fótum: swa-sthí hin fullkomna heilsa – hið eina eðlilega manninum.

Menn þurfa að skilja tilganginn með því að fæðast og lifa. Ég hjálpa þeim að finna fullkomnun (Siddhartha, 29.) og tærleika (31.).

Mjöllnir er nauðsyn til framhalds og árangurs. Sá sem ekki ber sín tröll er í tröllahöndum, í tröllaböndum. Það er sjálfskaparviti hvers og eins, kjaftfora mín. Við gerum okkur kannski ekki einu sinni grein fyrir því þegar við erum fangar eigin heimsku okkar og fávizku.

Sólarupprásin er í austri. Við verðum að sjá hana. Tröll okkar byrgja okkur sýn. Þau eru ósvinna okkar. Við þurfum að mala þau mélinu smærra.

Í austuveg að berja tröll

í tröllaböndum

Mjöllnir er sá sem malar í mjöllu.
Hugsið ykkur mjöll sem fellur til jarðar og þiðnar svo í vorleysingjalæki.
Hverfur í hafið, uppruna sinn.

Hvað gerum við án gyðjunnar Sólar? (17.)
Hví skyldum við reisa tröllumúr um okkur og múrast þar inni í vesöld,
stöðnun, myrkri og þröngsýni?

Mjöllnir er þannig hinn mikli birtugjafi.
Við leitum ljóssins, innra ljóss.
Leitum geisla Sólar, gyðju uppljómunar.

Sigurður jarl sagði almúganum að krossmark kóngsins yfir
drykkjarhornið væri Þórs hamar.

Mjöllnir kemur alltaf aftur. Ferli.
Maður tjáir, breytir úr einu í annað, og víkkar út.
Alltaf aftur í eind. (Sjá 3. skráðu um þrieindirnar okkar.)
Rétt einsog Óðinn Vili Vei úr eindinni miklu, og VeiViliÓðinn aftur í eind.
(3.)

Engin þekking eða lærdómur fær staðist nema í tengslum við uppruna
sinn. Án uppruna visnar, og visinni grein er á glæ kastað.

Þeytum því okkar Mjöllni úti buskann til að mola fyrirstöðu,
og hann kemur til baka með sólargeislunum.

अश्मन् ashman þýðir hamar sem klettaveggur

minn hamar, shamba शम्ब einsog Indras þrumufleigur, er heillatákn.
Þeir dönsuðu ekki samba hér norðurfrá, hvorki við hirð jarlsins né kóngsins, en vera má að einhver hafi skjögrað af ofdrykkju öls.

Kúlan sem malað var með varð að hamri,
á sér langa sögu um allan heim, rafperlur, demantar, belemnit.
Finnast m.a. í gröfum manna.
Fornar rafperlur og hamarinn finnst um víða veröld, væna mín.
Eru til að berja tröll og vígja menn,
verja gegn skaða af eldingaveðri, og til fleira nytsams brúks.
(29., Holmboe um heillatákn.)

(ath einnig til frekari fróðleiks:
suomi haka risti,
rafperlur, hamar í gröfum í Svíþjóð
Tíbet, Mongolía, kalmykar
haglkútur (Belemnit)
söltáknið ævafornt finnst um allan heim)

vadrja वज्र sá harði mikli máttugi, er elding, þrumufleygur, Indra इन्द्र.

Tröll eru ósvinna. (32.) Tröll trufla árangur okkar í heimi hér.
Halda okkur föngrum í myrkri skammsýni.

Tröll eru uppsöfnuð vandamál sem við teljum óyfirstíganleg og ranglega teljum sem hluta af tilverunni. En svo er ekki. Rétt einsog við opnum

gluggann, sópum bæinn og dustum teppin, þurfum við að berja okkar tröll. Annað væri ósvinna.
Rétt einsog við tendrum ljós í myrkri.

Gruggur í taugakerfi mannanna barna er vandamálið.
(sjá 31. skráðu um tært taugakerfi)
leitum í austurveg að sólarupprás.

leitum ekki í myrkrið,
ekki í dvínandi dag,

-Nú er til saga, Þór, um smalann sem hvarf í fjöllin. Hann endaði á að trúa ekki á krist heldur á trunt trunt og tröllin í fjöllunum. Og það var mjög slæmt, var mér sagt þegar ég var krakki. Víti til varnaðar, sko.

-Nú þurfum við að vita: Hver samdi þessa sögu? Hver sagði þessa sögu? Það skiptir öllu máli, mín kæra, til hvers hún var búin til? Þjónaði hún tilgangi í stað þess að vera um sannan atburð?

Ef til vill eru þessi tröll (í þessari sögu) ekki ósvinna heldur afbökun á náttúrunni, kjaftfora mín. Náttúran gerð að skessu (36).

náttúra móðir (36.)

Var sagan kannski notuð aðeins til þess að krakkar færu ekki að leita að fylgsnum náttúrunnar, sækja í víðáttu náttúrunnar og í fjöllin?
Var hún kannski notuð aðeins til að halda sauðum í hjörð, í svokölluðu öryggi hirðisins?

Þú skalt nú ekki trúá hverju sem er og bezt er að trúá engu.
Trúgjarnir láta oft platast.

Þótt ég berji tröll þau sem ósvinna og stöðnun eru, var sagan um trunt trunt kannski búin til um meintar uppspunnar óvættir í náttúrunni.
Þarna er regin munur á, mín litla.

Ég er máttur og megin hvers manns, og þeir sem þann innri kraft hafa þurfa ekki að vera hræddir við fjöllin okkar fögru og óbyggðirnar. Þannig tröll eru skemmtileg.

Trölladrangar

úr Tröllabarni, <http://www.mmedia.is/odsmal/saTrollabarn.html>

*-Við vitum, Þór, að þú gefur okkur kraft til að losa okkur við þursa.
Hvað eru þursar sem við þurfum að losa okkur við?*

Hin eilífa framþróun fer ætíð áfram, fram á leið til fullkomnunar, litla mín kjaftfora.

Við verðum að hjálpa framþróun. (32., 8.)

Þursar eru fyrra ástand, nú óþarft, nú ónýtt, en fortíð á það til að láta okkur dröslast með sig.

Þá þarf maður, hver einasti maður, að grípa til Mjöllnis síns og losa sig við þá fortíð vanþróunar, þau fyrri þróunarstig sem nú eru afgreidd og óþörf og búið að afgreiða -- losa sig við þau fyrir fullt og allt.

Þetta verður hver og einn að gera fyrir sig.
Enginn annar getur gert það fyrir mann.

ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ gnóþi seauton, þekktur sjálfan þig,
fæst með að vera gefinn sjáflum sér: ég gefinn sjálfum mér.

Og hver á sínum hraða því afgreiða þarf þróun sína einstaklingsbundið.
Sjálfur leið þú sjálfan þig -- áfram, fram á við.
Stöðnun er ógott ástand.

Aldrei skyldi eiður binda framþróun

-Er Þrymskviða um þetta? (32.)

-Rétt, litla völva mín. Freyja er sköpunarkrafturinn (20.), og þvilík andstæða Þryms (gamalla þróunarskeiða) að aldrei fæst sameinað. Og bresti Brisingamen við að Freyju er ofboðið, brestur mannkyn allt.

भ्रिश brish, skína, brising Freyja og Brisingamen.

(Þrymskviða, handit handa börnum, er í 32.)

Þrym lystir að kyssa

Andskotar mínir eru þeir sem tefja þróunina.

Tröll, þursar, ósvinna mannanna.

Til þess að skilja, t.d. Þrymskviðu, verðum við að hafa lykilinn að táknmálinu:

Þursar eru gömul og nú ónýtt þróunarskeið, bæði einstaklings og þjóða,

dætur taka við af feðrum er framþróun (32., þursameyjar)

tröll eru ósvinna mannanna, ímynduð fyrirstaða, óraunveruleg

en jötnar eru nauðsyn:

jötnar (32.)

eru endurvinnsla, rotnun og tæring,
til jafnvægis og til að gera rúm handa nýrri sköpun

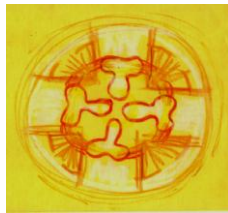

ÓðinnViliVei (3.) þrieind

Ekkert verður til, ekkert fer, en mönnunum finnst það skapast og hverfa.
Úr þessu búa þeir oft til hugtakið tíma, er var verður.

Þór er vilji, kraftur, þrautseigja, þor, framsækni, -- okkar fagra sterka
ferli til betra lífs.

Mjöllnir er til að losna við ósvinnu,
molar, malar mjöllinni smærra.

Freyja er hið eilífa afl sköpunarinnar, algjör andstaða þursa.

Skaði er dóttir hins látna Þjaza (32.) og tekur við af honum á þróunar-
brautinni, sækir til hæstu tinda vitundarlífs, vill Baldur sólguð. (21.)

En risinn griðungurinn gammurinn drekinn og landvættir allar eru
heillavættir, verndarvættir, í samstöðu, samræmdar,

þær þarf þjóðin að vekja (38.).

-Sif, Þór, hvers vegna er hún þín?

-Mín yndisleg. Hár hennar er akurinn að hausti þegar axið er gullið og þroskað (sjá t.d. 7. skráðu).

Mönnum dettur í hug að vökva plöntur,
mönnum dettur í hug að nota skóflu,
mönnum dettur í hug skjóla og reipi til að draga vatn úr brunni,
og menn stunda TM-tæknina til að fá meðbyr frá náttúrunni.
Sif mín er Gefjun/Gefjun, og uppskera kemur áreynzlulaust handa þeim
sem iðla sóast.

Þór hennar drepur dreka ósvinnu og stríðs, rétt einsog hver einasti Georg
(jarðyrkjandi) drepur drekann í sögum til þess að frelsa prinsessuna.

Ormur (24., ketú rahú; haus drekans heitir ketú) getur boðað reiði
óþolinmæði þirring,
og slíkt þarf að uppræta.

Þór og þekking ráða niðurlögum æðru vils geðvonzku æsings.
Þór eflir þolinmæði, ræður niðurlögum óþolinmæði. Þór, kraftur.

Miðgarðsormur er minn dreki. Ormur girðir lönd og sæ.
Þórr jarðarburr fer við orm að vega er ymur hið aldna tré,
mjötuður.

Sé ormur miðbaugur móður Jarðar, fer Sif mín gullinhærð á suðurhvel þegar þar er haust og á norðurhvel þegar hér er haust til að fagna uppskeru og friði og gnægtum jarðar. (7.)

Sé Miðgarðsormur sjóndeilarhringurinn einsog Björn Jónsson læknir í Manitoba segir í Stjarnvísi í Eddum, blessar Sif mín allt sem við sjáum, allt sem við lifum.

Hún blessar akurinn og uppskeruna á vorin og fagnar henni að hausti -- á allri jörðu. (35., hljóð og efni.)

Við þyrjum yfir akrana vor hvert, og regnið mun koma á réttum tíma.

Til þess að það megi verða verða menn á jörð af fremja valkyrju.

(sjá t.d. skræður 25, 36 og 13).

Annað en meiðmar er þjófnaður (36., og sjá t.d. skræðu 31).

Gjöf skal gjalda ef vináttu á að halda.

-Hvað er són, hvað er að sóast, hvað er fórn?

Náttúruleg og eðlileg tilnæying manna huga er að leita uppruna síns.

Hér er tíminn ekki til, ljúfan.

Og í okkur er einnig Sif.

Sáningarinnar Sif. Vaxtarins Sif (35., hljóð og efni).

Við þurfum að leita hennar og blessunar hennar þegar við sáum, hvaða fræjum í afstæðri merkingu sem vera kann.

Og hún, uppskerunnar Sif, fagnar í okkur þegar við uppskerum afrakstur góðra verka.

Til þess að það megi verða verða menn á jörð af fremja valkyrju. (13., 25.) Réttar ákvarðanir koma úr dýpsta sviði tilverunnar.

Aðeins úr uppruninum koma gjörðir í Þundarflæði (sjá 28. skráðu)
Annað en meiðmar (31., 36.) er þjófnaður.
Gjöf skal gjalda ef vináttu á að halda. (36., móðir náttúra.)

guru skr 卐

sjá 24., guðin sólkerfið mannsheilinn dagarnir um
hvernig Þór samsvarar ýmsu hér í heimi og í okkur, og í okkar menningu.

*-Júpíter, reikistjarnan, er guru á sanskrít, og hún er reikistjarnan Þór.
Guru þýðir kennari og guru þýðir þungur,
víst ertu þungur, Þór. Ertu kennari?
Ertu, Þór, eitt af mörgu, sem persónugervingur kennarans.*

-Víst em ek þungur, og víst em ek kennari,
kenni hið æðsta til framfara á þróunarbraut.
Allan dugnað og þrautseigju lærir þú frá mér.
Það dugar ekki að sitja og bíða eftir að öllu rigni yfir mann.

Hnitbjörg Gunnlaðar

þangað liggja ormagöng (26.) -- en innganga krefst fyrirhafnar !
Það vita Bölverkur og Rati.

Ek veð ár og fljót og ekkert fær stöðvað mig.

Ekkert fær stöðvað þann sem lifir í sátt við goðin,
þ.e. lifir í Þundarflæði (28.) með lögmálum náttúrunnar.
Í þeim manni sem þannig lifir er Þórsaflíð.

En til þess að það megi verða, verða menn á jörð að fremja valkyrju.
Þannig finnst máttur og megin. Aðeins þar, innar en þyngdaraflíð.

Það svið tilverunnar, vitund, eind, er mörg milljón milljón sinnum
kraftmeira en veraldlegir kraftar svo sem vetnissprengja og þannig
mannann jógerblys og fikt.

Þar er tíminn ekki til, aðeins krafturinn mikli sem öllu uppi heldur.
(Þund, 28.)

Sem kennari er ég viljinn til að uppljómast, finna hina tæru þekkingu, en þar búa allir möguleikar.

Þar er allt í fullkomnu samræmi.

Þegar við náum þessu og sjáum í gegnum efnið og orkuna, höfum við náð að sjá lífið í heild sinni.

Aðeins þegar eindin mikla, raunveran, er okkur augljós, getum við talizt menntuð. (37.)

Ef þú lítur á mig sem kennara þinn, er tilgangurinn að sjá heildina, eilífðina, tæra vitund, möguleika allra möguleika, í stað þess að horfa eingöngu á eitthvert rafmagnsmál og þyngdarafli í fögru verslu okkar.

Mennirnir verða að vita til hvers þeir fæðast og lifa.

-Hvað tákna þá hvert goð um sig, Þór?

-Alveg er sama þótt við grípum eitthvert eitt guð útúr samhengi um stundarsakir, því hvert eitt tákna þessa heild, stendur fyrir markmiðið mikla hvers manns: að ná fullkomnun á sinni þróunarbraut.

Tákna leiðina að hinu æðsta markmiði.

Hvert eitt inniheldur þekkingu um allt.

En eigi skyli eitt guð hafa eingöngu,

því þá er hætta á að missa sjónar á heild -- eind -- ginnungagapi sem þau öll vísa til.

Dýrðki menn Jesúm ætti ekki að einskorða hann sem rás í eitthvert eitt guð,

heldur til þess að benda á eindina miklu,

sem sumir kalla að vísu Guð,

því allir menn eru ginnungagap

og

þurfa að vígja sig tæra með því að sóast.

Samsviðskort og mannshugur

t.v. skapaðir kraftar úr samsviðinu

t.h. úr samsviði í hugsun, úr hugsun í samsviðið,

en mannshugurinn getur auðveldlega gert rannsókn innan vitundar

þar eð mennirnir eru vitund

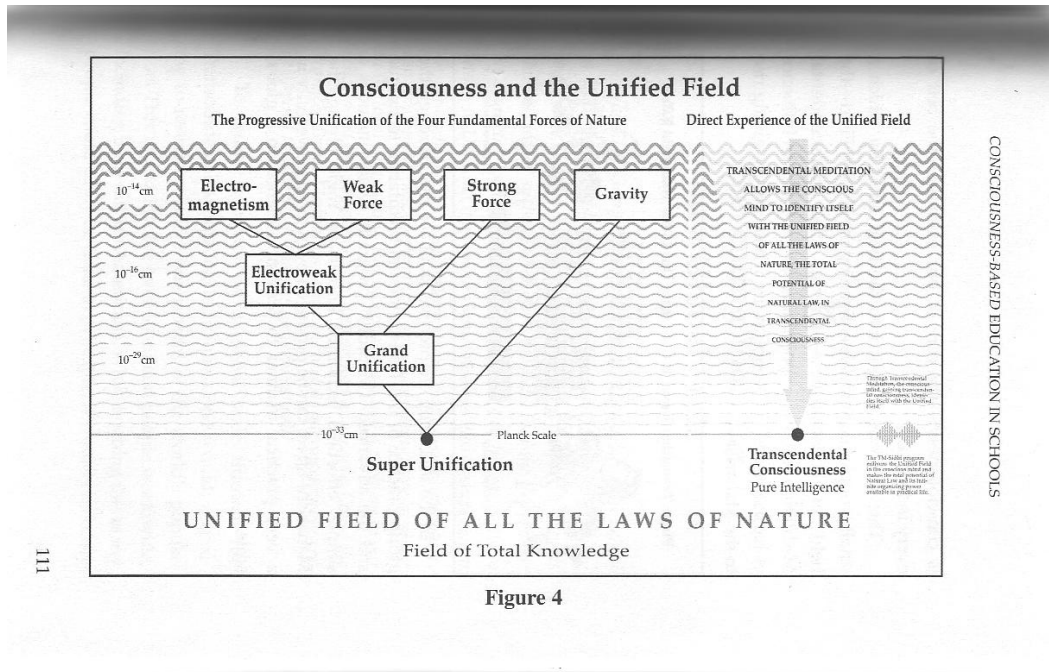
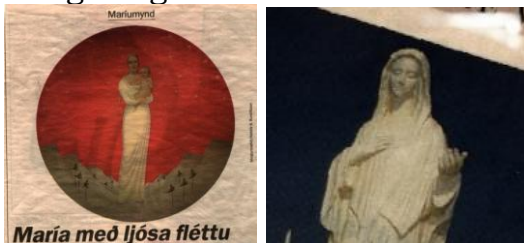

Figure 4

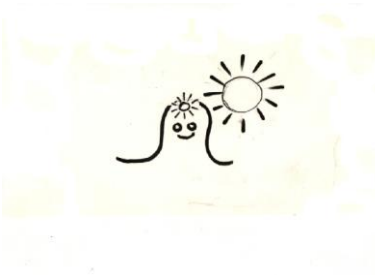
© GlobalCountry

Dýrðki menn Miríam meyju, ætti ekki að telja hana einu gyðjuna því paraprakríti og prakríti (36., 20.) tákna allar gyðjur; hin guðlega móðir ber ótal nöfn í okkar huga.

Við vitum að allt sem lifir leitar framfara -- í átt að fullkomnun. T.d. ef einhver er að læra á hljóðfæri, æfir hann sig til að ná æ meiri árangri, ekki satt? Undir niðri vita allir að innan hvers manns blundar: Ég er að leita fullkomnunar.

Sumir leita fullkomnunar í litlu hamingjunum, sumir leita háleitustu hamingu, þeirrar einnar varanlegrar.

hamin hamingja

Sólar sæla (20.)

hin varanlega hamingja.

Loki verður Lopturr

Allt er í eindinni, hún er alls staðar, umvefjandi, æ til staðar, og heimur allur er innan hennar, hún er í öllum, og mennirnir eru hún.

-Hvað eruð þið Loki alltaf að bralla saman ?

-Loki er bæði mannkyn allt, लोक loka,
eða hver einstaklingur.

मनुश्यालोक manúshyalóoka

Eru menn ekki alltaf að prófa sig áfram, gera vitleysur, leysa úr þeim, reyna næsta og næsta?

Jafnvel svokallaðir menntaðir menn gera skyssur,
um er að kenna lélegri menntun

(sjá 37. um vitundarþroskamenntun sem er hið eina sem getur borið nafnið menntun handa mönnum).

Þetta verður ekki svona fálmkennt hjá þeim sem fremja sína valkyrju, sóast, daglega.

Þá verða gjörðir manna hnitmiðaðar og sjálfkrafa réttar.

Þarf ekki eftiráreddingarnar.

Sjáðu Loka í þessu samhengi og gáðu hvenær hann verður Lopturr.

Það er nefnilega mjög gott.

Þá hefur Loki fundið Braga.

Bragi Loki Boðn

skáldamjöður
mjöður Gunnlaðar,

Við Loki erum góðir saman.

Ég efli þolinmæði og þrautseigju, ræð niðurlögum óþolinmæði.

Ég stuðla að andlegri framþróun í lífinu.

Ég veiti gott líf, ryð vandamálum úr vegi, veiti mönnum stuðning náttúrunnar, efli velgengni, lífsfyllingu, líf án fyrirstöðu, gleymi ekki börnunum og geri þau að snillingum.

Ég er í raun gjafi hamingju og heilsu, ánægju og krafts, ríkidæmis og þekkingar, því allt er undir því komið að lifa ekki í tröllaböndum.

En ekkert eitt guð stendur eitt og sér, þótt það vísi í ginnungagap. Allt er ginnungagap.

Jafnt ið skapaða sem ið óskapaða.

Framþróun er tilgangur lífs.

Fullkomnun er takmarkið.

Sramana श्रमण en af því er sjaman, sá sem reynir.

Það þarf að reyna að fullkomna þetta góða verk.

Við þurfum kraft og þolinmæði, viljaokru.

Auðvitað verðum við að gera þetta því annað er klár stöðnun.

Stöðnun er þursastig.

Þar viljum við ekki dvelja.

Hrímpursar eru slæm stöðnun. (8., Skírnir Gerður)

-Rosalegt! Ekki ónýtt það, Þór minn. Vinur minn.

-Já, þörf lexía.

Sem kennari mannanna held ek uppi þróun lífs, styð við manna framþróun.

Ek ryð úr vegi öllum hömlum,

gef óendanlegan áreynzlulausan styrk.

Líf manna verður hamingjusamt og framför þeirra mikil.

Börnin þurfa heilbrigt uppeldi í faðmi heiðarlegra foreldra (10.),

og þau verða snillingar með tæra vitund og flekklaus (37.).

Þekkingin mikla er fyrir öllu
og er fyrir alla menn.

Innra líf og ytra verður snurðulaust og fyllt ánægjustundum.
Heiðarleiki og æðruleysi munu hið bezta vegarnesti Þórs bræðrum.

*-Heill sértu ætíð, blessaður Þór, bróðir besti, sonur Jarðar og Óðins.
Heil þú fjölnýta fold, Þórs móðir, vor móðir.*

*Kennarinn í hverjum manni er lögmál náttúrunnar sem maðurinn vinnur
útfra.*

Ekkert er æðra en líf í flæði með Þundu (28.).

Ekkert er æðra en líf í flæði með náttúrulögmálunum.

Slíkt er að finna kennarann bezta,

ekkt er æðra en að finna sinn uppljómaða kennara.

gúru-gíta 77,81

Na Guror adhikam, Na Guror adhikam, Na Guror adhikam

na gúróradhikam tatvam

na gúriraadhikam tapah

na gúriraadhikam jñanam

tasmai shrgúrave namah

ISBN 978-9935-409-00-3

Þekkingin mikla sem finna má í þessum Óðsmálum inum fornu kemur frá maharishi mahesh yogi, heims mesta eðlisfræðingi og kennara, frá vishva (heims) shanti (friðar)

raastram (ríkinu), विश्व शान्ति रास्त्रम् . महर्शि maharishis hugmynd er að finna सनातन धर्म sanaatana dharma (hið eilífa sem uppi heldur) í menningararfinum okkar.

Þekkingin er ægidjúp og spannar hið veraldlega og samhitaa /ginnungagap /samsvið allra náttúrulögmála / „stjórnarskrá alheims“. Aðeins skilningur á þessu hvoru tveggja til samans getur borið nafnið þekking. Úr hinu óskapaða kemur allt hið hverfula.

Með iðkun samsviðsvisindanna og -tækninnar er unnt að öðlast þessa 200% þekkingu.

Lifa 200% lífi, पूर्णमदः पूर्णमिदं.... puurnam adah puurnam idam... आचरिवद् aaschariavad (undur) er grundvallarraunveran kölluð (stofn -char frb.tsjar), a-char, hið óhagganlega. Undur raunverunnar eru torræð inum grugguga manni -kölluð „Mystics of Reality”-,

auðskilin inum tæra manni: „ek em ginnungagap”. अहम्ब्रह्मस्मि aham brahmasmi.

Til heilla er í lífi hvers manns að kynnast þekkingunni miklu af eigin raun.

Sjálfur leið þú sjálfan þig. Ég gefinn sjálfum mér. Til þess er samsviðstæknin TM, auðlærð og einföld, eðlileg, náttúruleg -- og nauðsyn hverjum manni í daglegu lífi.

Iðkun samsviðstækninnar og -visindanna, TM®, gerir taugakerfi manna tært, hugan skarpan, flýtir þróun einstaklinga og veraldar í átt til fullkominunar, gerir 192 ríki heims sjálfstæð friðsöm fullvalda: Friðsamir einstaklingar, friðsamar þjóðir, friður í heimi. Fullkomið samræmi þjóðarvitundar hvernar einustu þjóðar á jörðu veldur friði. Við heyjum frið með visindum og tækni sem maharishi kennir. (globalcountry.org)

Siðþekking er að þekkja forna sið og dýpt hans, að þekkjast forna sið og lifa Þundarflæði í sátt við náttúrulögmálin, hvernar forsetar guðin okkar eru. Ekki kann góðri lukku að stýra að stríða gegn lögmálum náttúrunnar. Það skiljum við sem forna sið þekkjumst.

Eigin menning þjóða, upprunaleg í umhverfi sínu, upprunaleg meðal fólksins, er til heilla sé hún í heiðri höfð. Aðflutt menning, hversu „samtvinnuð“ sem hún kann að vera sögð --til að afsaka eða réttlæta hana-- er rótlaus á rótföstum meiði og tærri þekkingu forfeðranna. Séu aðfluttar skoðanir taldar „samtvinnuðar“ íslenzkri menningu, þarf að skilgreina upprunalega íslenzka menningu í því samhengi. Það er ætlun Óðsmála.

Hver þjóð ætti að lifa sinn forna eigin sið स्वधर्म (svadharmar). परधर्म (paradharmar), annarra þjóða kerfi sem þröngvað er uppá þjóð, býður æ heim hættu.

Við skulum skilja launsagnir og táknsmál okkar ómetanlega fagurra menningararfs. Við þurfum skilning á ginnhelgum svinni, skulum nema upp fimbulrúnir, og þurfum að geta lifað ið hulda Mímisbrunnisdýpi tilverunnar áreynzlulaust ásamt vöku og svefni, í leik og í starfi. Þaðan kemur meðbyr. Ljá skulum við auga að veði til að öðlast Mímis vizku og minni.

Tæknin til að „nýsast niður“ gerir okkur kleift að taka aðeins Týréttar ákvarðanir í þróunar átt, í flæði með Þundu.

Við þurfum að komast í Valhöll sprellifandi og sem fyrst á þessari okkar ævi.

Óðsmál in fornu 40 Kálfholtslækjarhljóð Goprun dimmblá
Guðrún Kristín Magnúsdóttir
